

مربی و داور بین‌المللی تکواندو در محله سعدآباد که زندگی اش با این رشته ورزشی عجین شده است، می‌گوید

تکواندو یعنی زندگی

راه تجربه

می‌شوند و احساس ناامیدی می‌کنند. هدف من این است که به آن نقطه نرسند.

غم و شادی، خاطرات ماندگار داوری

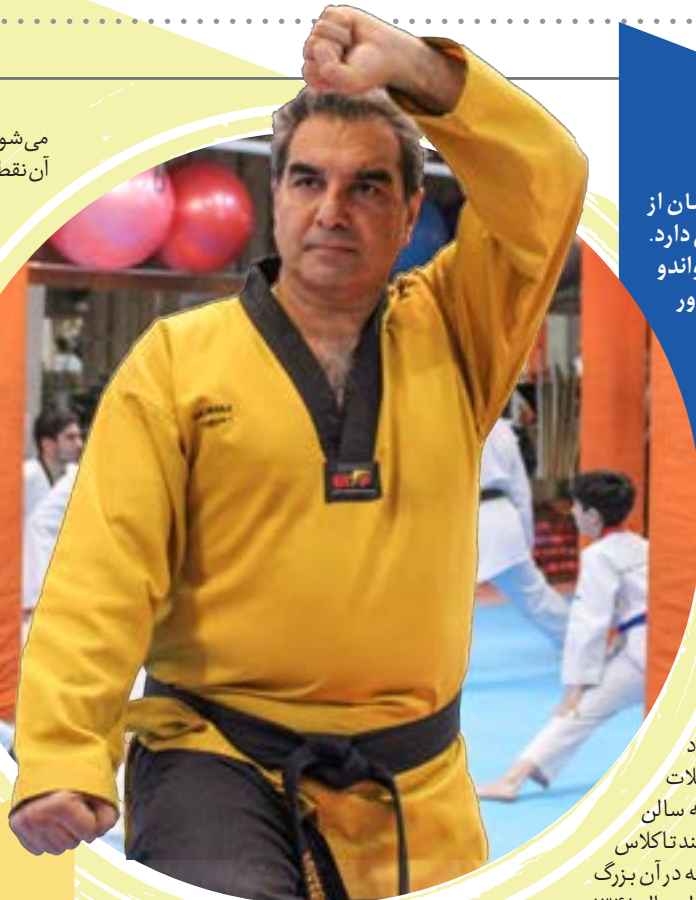
هم‌زمان به هنرجویانی که روی تاتامی باهم مبارزه می‌کنند، تکنیک آموزش می‌دهد و هم نحوه مسابقه شان را قضاوت می‌کند تا آن‌ها متوجه خطاهایشان روی تشک بشوند. حسین آقا حدود ۳۳ سال پیش داوری این رشته را شروع کرده است و تجربیات بسیاری در این حوزه دارد. او می‌گوید: داوران رشته های رزمی، خلاف سایر رشته ها مثل فوتبال، باید خودشان ورزشکار آن رشته باشند. به تکنیک ها و قانون مسابقات کاملا مسلط باشند و یادقت و ظرافت مسابقه بین ورزشکاران را رصد کنند و به آن‌ها امتیاز دهند یا خطای آن‌ها را بگیرند.

او خاطرات بسیاری از دوران داوری اش دارد و می‌گوید: همیشه در مسابقات یک برنده و بازنده داریم. زمانی که بازی های گروه سنی خردسال را قضاوت می‌کنم، با صحنه های غم و شادی زیادی روبه‌رو می‌شوم. یکی از شکست اشک می‌ریزد و دیگری از ذوقش روی پابند نمی‌شود. همه این صحنه ها زیبا و به یادماندنی هستند.

درخشش در هیئت تکواندو و مسابقات مربیان

فعالیت حسین آقا در رشته تکواندو و تنه‌ها به مربیگری و داوری ختم نمی‌شود. او از سال ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۸ در هیئت تکواندو و استان مسئولیت چندین کمیته را به عهده داشته و در سال ۱۳۷۹ به عنوان رئیس هیئت تکواندو و خراسان بزرگ انتخاب می‌شود و با همراهی سایر همکارانش موفق می‌شود خدمات ارزشمندی به تکواندو استان خراسان ارائه دهد و از طرف فدراسیون تکواندو به عنوان هیئت نمونه کشور انتخاب می‌شوند. خودش می‌گوید: در کارنامه مدیریت ورزشی ام، دو سال ریاست هیئت تکواندو استان، چهار سال دبیری هیئت تکواندو استان، دو سال نایب رئیسی هیئت تکواندو و مشهد و شش سال عضویت هیئت رئیسه هیئت تکواندو و مشهد را دارم. با همکاری سایر اعضای هیئت، توانستم سالن های هیئت را تجهیز و تاتامی تهیه کنیم. علاوه بر این برای داوری کامپیوتر خریداری کردیم تا ضرب خطای داوری کاهش پیدا کند. با سازمان ها و ارگان های مختلف همکاری می‌کردیم و توانستیم از سالن های آن‌ها برای مسابقات مختلف استفاده کنیم. همه این فعالیت ها باعث شد به عنوان هیئت نمونه کشور انتخاب شویم.

حسین آقا علاوه بر مسئولیت هایی که در هیئت داشته به عنوان مربی تیم خراسان هم در مسابقات چند جانبه تاجیکستان سال ۱۳۷۷ خوش درخشیده و در پایان مسابقات با جام قهرمانی به مشهد بازگشته است. او می‌گوید: مسابقات مختلفی در سطح جهانی و در رشته تکواندو برگزار می‌شود که تنها مختص ورزشکاران نیست و مربیان هم می‌توانند در آن حضور داشته باشند. به جز مسابقات تاجیکستان دو سال متوالی نیز در مسابقات قهرمانی پومسه کشور در بخش دبیران هیئت های تکواندو و سراسر کشور شرکت کردم و در سال های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ موفق به اخذ مدال برنز و نقره کشوری شدم.

میترا صدرا عدد ۸ روی کمر بند سیاه، نشان از سال ها تمرین، پشتکار، صبر و استقامتش دارد. حسین آینه چی، ورزشکار با سابقه رشته تکواندو در محله سعدآباد، سال هاست که مربی و داور بین‌المللی این رشته است و تجربیاتش را در اختیار هنرجویان رشته قرار می‌دهد. او بارها در سنین مختلف به عنوان ورزشکار و مربی، مدال های مختلف استانی، کشوری و بین‌المللی کسب کرده است. اما افتخارش تدریس برای هنرجویان و ورزشکاران این رشته است.

احترام درس اول تکواندو

حسین آقا مربی و داور سرشناسی است و سال ها می‌شود که در همان محله خودشان یعنی سعدآباد به علاقه مندان این رشته آموزش می‌دهد و از محلات مختلف هنرجو دارد. شاگردانش رأس ساعت به سالن می‌رسند و بعد از ادای احترام دور تاتامی می‌نشینند تا کلاس شروع شود. حسین آقا دوست دارد به محله ای که در آن بزرگ شده است و این رشته را آموخته خدمت کند. او متولد سال ۱۳۴۸ در محله بالاخیابان مشهد است. خانواده او زمانی که شش سال داشته به محله سعدآباد و خیابان آیکوه نقل مکان می‌کنند و از آن زمان همین جا ساکن هستند.

چهارده سال داشت که با تکواندو آشنا شد. البته که پدرش ورزشکار بوده و سال های سال باستانی کار می‌کرده است، اما برادر بزرگ تر سراغ تکواندو می‌رود و حسین با همراهی او به این رشته ترغیب می‌شود.

ابتدا تکواندو برایش حکم بازی و سرگرمی را داشته ولی بعدها می‌شود اولویت مهم زندگی اش. او تکواندو را به خاطر ضربات پا دوست دارد و می‌گوید: استفاده از پا در این رشته رزمی بیشتر است و همین باعث شد که جذب شوم. البته تکواندو برای او تنها به ضربات و تکنیک های پا خلاصه نمی‌شود. در این رشته درس زندگی و احترام به بزرگ تر را هم می‌آموزد. حسین آقا می‌گوید: تکواندو رشته ای است که هنر جواب ابتدا احترام را در آن می‌آموزد، احترام به بزرگ تر و پیشکسوت. درست مثل درخت که هر چه رشد می‌کند، سرش پایین تر است. در تکواندو هم هر چه درجه ورزشکار بالاتر می‌رود، افتاده تر می‌شود و می‌فهمد که هنوز نکته های زیادی هست که باید بیاموزد. این عوامل و هزاران درس دیگری که در این رشته گرفتیم، من را پایبند آن کرد.

مربی و داور بین‌المللی

هم‌زمان که به هنرجوها تکنیک های مختلف را آموزش می‌دهد و اشکالاتشان را با صبر و حوصله رفع می‌کند از ادامه مسیر ورزشی اش می‌گوید و تعریف می‌کند که ۳۳ سال پیش تصمیم گرفته است سراغ مربیگری و داوری این رشته ورزشی برود. علاقه اش به تدریس او را به این سمت سوق می‌دهد. او حالا مدرک مربیگری و داوری درجه یک کشوری دارد و توانسته کمر بند آن ۸ را بگیرد. حسین آقا می‌گوید: دیدن نونهالان و نوجوانانی که سراغ این رشته ورزشی می‌آیند و آموزش به آن‌ها من را سر ذوق آورد. هم‌زمان با کسب مدال های استانی، آموزش را شروع کردم و دیدم علاقه بسیار به این کار دارم و بعد از آن بود که تصمیم گرفتم مربیگری و داوری را جدی دنبال کنم. در سال های اخیر توانستم مدارک بین‌المللی مربیگری و داوری درجه ۳ و حکم کوکی وان را که بین‌المللی است، دریافت کنم. البته که جزو ممتحن های بین‌المللی هم هستم.

شناسایی استعداد ورزشی با کمک تخصص

حسین آقا هم‌زمان با گذراندن دوره های تخصصی مربیگری، تحصیلاتش را نیز در رشته تربیت بدنی ادامه می‌دهد و دکترای تربیت بدنی در گرایش مدیریت ورزشی دارد. تخصص به او کمک کرده است زمان ثبت نام، علاقه مندان را از لحاظ بدنی و توانایی های ورزشی آنالیز کند و در صورتی که مناسب این رشته هستند، آن‌ها را بپذیرد. می‌گوید: تکواندو ورزشی المپیکی است و علاقه مندان می‌توانند در مقاطع سنی مختلف در مسابقات آن شرکت کنند. از آنجاکه مسابقات بالواز امیمنی کامل اجرامی شود، این رشته و چهره خوبی بین مردم دارد و از آن استقبال می‌شود. وقتی کسی برای ثبت نام به ما مراجعه می‌کند، ابتدا او را آنالیز و با او گفت‌وگو می‌کنم: اگر فیزیک بدنی و انعطاف لازم را نداشته باشد، به او توصیه می‌کنم هزینه و وقتش را صرف رشته ورزشی دیگری کند. علاقه مندان که سراغ رشته های رزمی می‌آیند، دوست دارند در مسابقات آن شرکت و مدال کسب کنند؛ اما اگر برای آن رشته مناسب نباشند، بعد از مدتی سرخورده